

DECLARACIÓ INSTITUCIONAL DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA PER A MOSTRAR EL REBUIG A LA SENTÈNCIA DE L'AUDIÈNCIA PROVINCIAL DE NAVARRA EN EL CAS 'LA MANADA'

La Diputació de Barcelona vol manifestar el seu ferm desacord amb la sentència dictada per l'Audiència Provincial de Navarra als cinc membres de "La Manada", sentència mitjançant la qual se'ls condemna, per abús sexual continuat amb prevalença, a nou anys de presó i a cinc de llibertat vigilada després del compliment de la pena. El tribunal no ha considerat el delictes d'agressió sexual, que implica violència i intimidació i que seria un reconeixement dels fets provats.

Davant aquesta situació, la Diputació de Barcelona subscriu les declaracions realitzades per molts ajuntaments de la demarcació, per Dones Juristes, i també pel Consell Nacional de Dones de Catalunya, declaracions que expliciten clarament el sentit patriarcal de la sentència, ja que no considera els fets com a agressió sexual, la qual cosa ha implicat la manca de reconeixement judicial del que és i com funciona la violència sexual, tot fomentant la violència institucional i deixant sense efecte la deguda funció reparadora que ha de tenir el dret. Així, seguint el fil d'aquestes declaracions, situa la càrrega de la prova en la víctima i envia un missatge de descrèdit de la vivència de les dones que pateixen aquestes agressions i les revictimitza.

La Diputació de Barcelona exigeix, també, la modificació del Codi Penal per a l'abolició del supòsit d'abús sexual, ja que és una categoria que posa en perill les dones al no reconèixer la intimidació i la violència com a subjecte patriarcal, a més de no garantir els seus drets.

La Diputació de Barcelona, declara:

1. La necessària i imprescindible formació obligatòria i de qualitat de tots els cossos judicials en la perspectiva de gènere, per tal que no es repeteixin situacions com aquesta, situacions que, lamentablement, massa sovint veiem reflectides en les sentències judicials, com ara la dictada, recentment, per tres magistrades de Barcelona en relació al cas d'una noia de quinze anys agredida sexualment pel seu oncle.
2. La importància que els mitjans de comunicació i les xarxes socials evitin les descripcions detallades, escabroses o impactants en relació a les violències masclistes, tal i com explicita el manual "*Recomanacions sobre el tractament de la violència masclista als mitjans de comunicació*", impulsat pel Col·legi de Periodistes i altres agents i institucions. Cal tenir en compte, a més, la violació de la intimitat que es comet amb les sentències públiques, ja que no es preserva aquest dret en aquests tipus de fets de forma real i efectiva.
3. La rellevància de la prevenció de les actituds masclistes mitjançant l'aplicació d'una veritable coeducació a les escoles i instituts, en la qual, lògicament, hi ha de figurar l'educació afectivo-sexual a l'alumnat.
4. La seguretat de les dones a partir d'un disseny urbà, reglamentació dels espais dels pobles i ciutats, etc. amb perspectiva de gènere, com a eina imprescindible per a gaudir de tots els drets de ciutadania.

5. La importància de dotar de recursos de recuperació les dones que han patit agressions sexuals, recursos que han de basar-se en estàndards de qualitat necessaris a les víctimes, per tal que aquesta violència sigui abordada des del màxim respecte no victimitzador i de l'imprescindible caràcter reparador.

Barcelona, a 31 de maig del 2018